

**AKTYWNI
SENIORZY**

**Program wieloletni na rzecz Osób Starszych
„AKTYWNI SENIORZY- ASY”
na lata 2026-2030**

Spis treści

I.	PODSTAWA OPRACOWANIA PROGRAMU.....	3
II.	OCENA SYTUACJI DEMOGRAFICZNEJ W POLSCE	6
III.	CEL PROGRAMU	13
IV.	ADRESACI PROGRAMU	14
V.	OBSZARY I PRIORYTETY DZIAŁAŃ UJĘTYCH W PROGRAMIE	15
VI.	SPOSÓB REALIZACJI PROGRAMU	17
VII.	FINANSOWANIE PROGRAMU	29
VIII.	NADZÓR NAD REALIZACJĄ PROGRAMU	32
IX.	MIERNIKI	33

I. PODSTAWA OPRACOWANIA PROGRAMU

Sytuacja demograficzna w Polsce, a także dane statystyczne i prognozy GUS wskazują, że proces starzenia się ludności Polski ulega przyspieszeniu (zob. pkt II Ocena sytuacji demograficznej w Polsce). Procesy te są związane przede wszystkim z wydłużającym się czasem trwania życia i stanowią duże wyzwania społeczne w najbliższych latach nie tylko dla społeczeństwa, ale też dla polityki krajowej Rządu. Jednym z nich jest odpowiedzialne oraz holistyczne podejście do polityki senioralnej i wdrożenie programu, który zapewni osobom starszym aktywny udział w życiu społecznym, kulturalnym czy edukacyjnym, a także wpłynie na poprawę jakości życia osób starszych. W ostatnich latach były realizowane dwa programy rządowe wspierające aktywność społeczną osób starszych: pierwszy to program wieloletni na rzecz Osób Starszych Aktywni+ na lata 2021–2025 (zwany dalej „Programem Aktywni+”), który był kontynuacją rządowego programu na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych na lata 2014–2020 – ASOS, skierowany do organizacji pozarządowych, oraz drugi program wieloletni „Senior+” na lata 2021–2025, który pierwotnie był programem wieloletnim „Senior-WIGOR” na lata 2015–2020, skierowany do jednostek samorządu terytorialnego (zwany dalej „Programem Senior+”).

Na finansowanie Programu Aktywni+ z budżetu państwa przeznaczono łącznie 200 mln zł. W myśl kluczowych założeń programu miał on na celu zwiększenie uczestnictwa osób starszych w życiu społecznym przez wspieranie zadań realizowanych przez organizacje pozarządowe działające na rzecz seniorów.

Główne cele programu dotyczyły wzrostu zaangażowania osób starszych w aktywność społeczną i zagospodarowanie ich czasu wolnego, zwiększenia uczestnictwa seniorów w procesach partycypacyjnych w życiu publicznym, podnoszenia kompetencji cyfrowych seniorów oraz budowania pozytywnego wizerunku starości, starzenia się oraz rozwijania kompetencji społecznych w różnych grupach wiekowych.

Na finansowanie Programu Senior+ z budżetu państwa przeznaczono łącznie w ww. latach 300 mln zł. Celem strategicznym programu było zwiększenie aktywnego uczestnictwa seniorów w życiu społecznym przez rozbudowę infrastruktury, wsparcie oraz zwiększenie miejsc w Dziennych Domach „Senior+” i Klubach „Senior+”. Cel operacyjny obejmował wsparcie dla osób nieaktywnych

zawodowo powyżej 60. roku życia, umożliwiając im korzystanie z oferty m.in. aktywizacyjnej, kulturalnej, edukacyjnej czy rekreacyjnej. Program wspierał finansowo samorządy w tworzeniu i utrzymaniu ośrodków wsparcia seniorów oraz rozwoju istniejącej infrastruktury.

Informacje zebrane na podstawie ewaluacji obu programów jednoznacznie wskazują, że działania programowe są skutecznymi instrumentami wspierania aktywnego starzenia się oraz integracji społecznej. Oba programy odegrały istotną rolę w polityce senioralnej, wzmacniając aktywność, samodzielność i poczucie sprawczości osób starszych. W raporcie wskazano kierunki doskonalenia, w tym trzy kluczowe obszary wymagające usprawnień z perspektywy nowego programu: komunikację – czyli lepsze dotarcie z informacją do potencjalnych uczestników, tj. osób starszych, dostępność terytorialną działań – zwłaszcza na terenach wiejskich, oraz dopasowanie oferty do zróżnicowanych lokalnie potrzeb seniorów.

W związku z zakończeniem obu programów, uwzględniając wnioski wskazane w raporcie z badania ewaluacyjnego oraz holistyczne podejście do polityki senioralnej, zaprojektowano nowy program łączący idee obu programów – **Program wieloletni na rzecz Osób Starszych „AKTYWNI SENIORZY – ASY” na lata 2026–2030**, zwany dalej „Programem”.

Program prezentuje komplementarne podejście do polityki senioralnej z udziałem jednostek samorządu terytorialnego i organizacji pozarządowych. Program uwzględnia przede wszystkim różnorodny i lokalny charakter populacji osób starszych oraz wewnątrzpokoleniową integrację ww. grupy osób, mieszkających w różnych miejscach w Polsce, w tym na wsi. Akcentuje również problemy, którym należy przeciwdziałać, jak osamotnienie osób starszych.

Program opiera się na dwóch nowych wzajemnie zintegrowanych (oddziałujących na siebie) założeniach:

- 1) różnorodności potrzeb społeczności lokalnych osób starszych;
- 2) wewnątrzpokoleniowej integracji osób starszych.

Powyższe założenia stanowią podstawę zintegrowanej odpowiedzi na potrzeby osób starszych, które różnią się skalą i możliwościami realizacji w zależności od regionu. Ich realizacja powinna być oparta na wzmocnieniu lokalnej integracji osób starszych i aktywizacji społecznej przede wszystkim na poziomie gmin, przy wsparciu i koordynacji działań ze strony administracji państwowej czy organizacji społecznych na poziomie województwa. Kluczowymi partnerami w realizacji założeń

Programu będą również organizacje senioralne, które skupiają samych seniorów lub działają głównie na rzecz społeczności osób w wieku 60 lat i więcej w ujęciu ogólnopolskim. Wiele z tych organizacji posiada już wieloletni uznany dorobek w działaniach na rzecz osób starszych.

Podstawę prawną Programu stanowi uchwała Rady Ministrów wydana na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483). Program wpisuje się w założenia dokumentu strategicznego pt. „Polityka społeczna wobec osób starszych 2030. Bezpieczeństwo – Uczestnictwo – Solidarność” (M.P. z 2018 r. poz. 1169) oraz ustawę z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych (Dz. U. poz. 1705 oraz z 2024 r. poz. 834), jak też realizuje przyjęte przez Radę Ministrów strategie: Koncepcję Rozwoju Kraju 2050 (załącznik do uchwały nr 93 Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r., M.P. poz. 781) oraz Strategię na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.) (załącznik do uchwały nr 8 Rady Ministrów z dnia 14 lutego 2017 r., M.P. poz. 260).

Program jest realizowany na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1214 i 1302), ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2025 r. poz. 1338) oraz ustawy o finansach publicznych.

W 2030 r. zakłada się ewaluację Programu, na podstawie jego realizacji w latach 2026–2030. Wnioski z ewaluacji zostaną wykorzystane do oceny oraz ewentualnej kontynuacji Programu.

II. OCENA SYTUACJI DEMOGRAFICZNEJ W POLSCE

Proces starzenia się społeczeństwa jest związany m.in. z wydłużającym się przeciętnym trwaniem życia¹, lepszą jakością i dostępnością do usług ochrony zdrowia, zmianą modelu rodziny i utrzymującym się niskim poziomem współczynnika dzietności², który nie gwarantuje zastępowalności pokoleń. Efektem tych zjawisk jest stały przyrost liczby osób starszych w społeczeństwie oraz zwiększenie ich udziału w populacji. Proces ten potwierdzają wyniki Prognozy ludności do 2050 r., przygotowanej przez Główny Urząd Statystyczny³.

Na koniec 2024 r. liczba ludności Polski wyniosła niespełna 37,5 mln osób. Blisko 10 mln osób stanowiły osoby w wieku 60 lat i więcej, co odpowiadało 26,6% ludności Polski.

W 2012 r. populacja tej grupy osób wyniosła nieco powyżej 8 mln osób i stanowiła 20,9% ludności ogółem. Natomiast na początku lat 90. ubiegłego wieku było to 5,6 mln, tj. ok. 15% ludności Polski⁴.

Proces starzenia się ludności w Polsce w najbliższych latach będzie nabierał tempa. Według prognozy GUS liczba ludności w wieku 60 lat i więcej w Polsce w roku 2050 ma wzrosnąć z obecnych blisko 10 mln do 12,4 mln i będzie stanowić około 40% ogółu ludności Polski⁵. Natomiast liczba osób w wieku 85 i więcej lat podwoi się – wzrośnie z 0,83 mln do 1,7 mln osób, a zatem o ponad 100%.⁶

W 2024 r. w subpopulacji osób starszych najliczniejszą grupę osób starszych stanowiły osoby w wieku 65–69 lat. Ich odsetek w 2024 r. wyniósł 25,1%. Drugą pod względem liczebności grupę stanowiły osoby w wieku 60–64 lata, osiągając poziom 22,6%. Nieco mniej liczną, ale rosnącą w ostatnich latach, jest grupa osób w wieku 70–74 lata. W 2024 r. w stosunku do roku poprzedniego liczba osób w tym wieku wzrosła o 2,2% , a ich udział w populacji osób starszych osiągnął poziom 21,6%.

W 2024 r. w populacji osób starszych większość stanowiły kobiety (58,0%). Na 100 mężczyzn przypadało ich 138 (dla ludności Polski wskaźnik feminizacji wyniósł 107). Przewaga liczebna kobiet wzrasta wraz z przechodzeniem do kolejnych grup wieku, np. w grupie wieku 60–64 lata kobiety w 2024 r. stanowiły 52,6% ogółu osób starszych (współczynnik feminizacji 111), podczas gdy wśród

¹ Korzystne zmiany są obserwowane we wszystkich grupach wieku. W Polsce w 2018 r. mężczyzna w wieku 60 lat miał przed sobą jeszcze – średnio – prawie 20(19,8) lat życia, zaś kobieta w tym wieku ponad 24,5 lata, czyli o 4–5 lat więcej niż w 1991 r.

² W 2017 r. wskaźnik dzietności kobiet wyniósł 1,099.

³ GUS, Prognoza ludności na lata 2023–2060, Warszawa 2023.

⁴ GUS, Bank danych lokalnych, ludność wg grup wieku i płci.

⁵ GUS, Prognoza ludności na lata 2023–2060, Warszawa 2023.

⁶ Sytuacja osób starszych w Polsce w 2023 roku. Analizy statystyczne, GUS – Urząd Statystyczny w Białymstoku, Warszawa, Białystok 2024, str. 10.

osób w wieku 85 lat i więcej kobiety stanowiły 71,9% (współczynnik feminizacji 256). Całkowity współczynnik obciążenia demograficznego⁷ wzrosł od wartości 42 osoby w 2013 r. do 81 osób w 2050 r. (87 w miastach i 75 na wsi).⁸

Według danych GUS w 2024 r. przeciętny czas trwania życia mężczyzn zamieszkałych w miastach wynosił 75,07 lat i był o 0,4 roku dłuższy niż mężczyzn zamieszkałych na wsiach. Przeciętny czas trwania życia kobiet zarówno w miastach, jak i na wsi, był zbliżony i wynosił odpowiednio: 82,3 i 82,2 lata⁹. Od 2000 r. przeciętny dalszy czas trwania życia w odniesieniu do mężczyzn wzrósł o 5 lat, do kobiet wzrósł o około 4 lata. Po 60. roku życia mężczyźni w Polsce mają przed sobą przeciętnie 19,8 lat życia, a kobiety 24,52 lata. Oznacza to, że około jedna czwarta życia Polaków mężczyzn oraz 30% kobiet przypada na okres, który Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) określa mianem wczesnej (60–75 lat) i późnej (75–90 lat) starości.

Na poprawę jakości życia seniorów wpływa możliwość uczestniczenia w życiu społecznym. Wyjście z domu, udział w aktywnościach, rozwijanie zainteresowań z jednej strony sprzyjają integracji, z drugiej – pomagają w zachowaniu zdrowia, kondycji psychicznej i sprawności intelektualnej.

Inicjatywą znaną i cenioną od lat¹⁰, skierowaną do osób po 50. roku życia, które zakończyły aktywność zawodową, są Uniwersytety Trzeciego Wieku (UTW). Obecnie w Polsce funkcjonuje ok. 707 UTW¹¹, a w oferowanych zajęciach uczestniczy ok. 100 tys. osób.¹² W roku akademickim 2021/22 w badaniu statystycznym przeprowadzonym przez GUS wzięły udział 552 UTW, do których łącznie uczęszczało ponad 86 tys. osób.

Osoby w wieku 60 lat i więcej stanowiły blisko 93% słuchaczy UTW. Najliczniejszą grupę uczestników UTW tworzyli seniorzy w wieku 70–79 lat (41,9%), nieco niższy udział miały osoby w grupie wieku 60–69 lat (41,0%). Prawie co dziesiąty słuchacz to osoba w wieku 80 lat i więcej.

Słuchaczami były głównie kobiety (83,8%), osoby w wieku 60–79 lat (82,9%), z wykształceniem średnim (48,9%) i mające status emeryta (88,6%).¹³ UTW umożliwiają dostęp do wiedzy osobom starszym, a nauka przybiera różne formy: od wykładów po kursy i warsztaty. Nacisk jest kładziony

⁷ Całkowity współczynnik obciążenia demograficznego oznacza liczbę dzieci (0–14 lat) i starszych (65 lat i więcej) przypadającą na 100 osób w wieku 15–64 lat. Współczynnik składa się z dwóch mierników: współczynnika obciążenia demograficznego dziećmi oraz współczynnika obciążenia demograficznego osobami starszymi, które w liczniku mają odpowiednio liczbę dzieci 0–14 lat lub osób starszych 65 i więcej. [cyt. za: Prognoza ludności na lata 2014–2050, GUS, Warszawa 2015, s. 139].

⁸ Prognoza ludności na lata 2014–2050, GUS, Warszawa 2015, s. 140.

⁹ Tablice trwania życia, GUS, Warszawa 2019 oraz Polska w liczbach 2019, GUS, Warszawa 2019.

¹⁰ Uniwersytety Trzeciego Wieku w 2025 r. w Polsce obchodzą swoje 50-lecie.

¹¹ Badanie przeprowadzone przez Fundację Ogólnopolskie Porozumienie UTW.

¹² <https://www.cowzdrowiu.pl/aktualnosci/post/uniwersytety-trzeciego-wieku-na-strazy-zdrowia-seniorow> [14.11.2025]

¹³ Uniwersytety trzeciego wieku w Polsce w roku akademickim 2021/2022, GUS, Warszawa, Gdańsk 2023, s. 9.

na dobrostan psychiczny, a także na kondycję fizyczną seniorów. Oferta edukacyjna zawiera również kursy językowe czy komputerowe. Seniorzy mogą uczęszczać na te formy kształcenia w cyklach semestralnych lub w kursach trwających krócej, np. jeden semestr.

Na poziomie gmin, powiatów czy województw funkcjonują rady seniorów¹⁴. Rady seniorów są podmiotami o charakterze konsultacyjnym, doradczym i inicjatywnym. Głównym celem ich działania jest integracja, wspieranie i reprezentowanie środowisk seniorów przez współpracę z władzami gminy, przedstawianie propozycji zadań i działań na rzecz seniorów, wydawanie opinii i formułowanie wniosków, służących rozwojowi działalności samorządu terytorialnego na rzecz seniorów, zgłaszanie uwag do aktów prawa miejscowego, wspieranie wszelkich form aktywności seniorów, działania na rzecz umacniania międzypokoleniowych więzi społecznych oraz upowszechnianie wiedzy o potrzebach, prawach i możliwościach osób starszych.

Na przykładzie szerebla lokalnego pod koniec 2024 r. w kraju funkcjonowało 498 gminnych rad seniorów¹⁵. Biorąc pod uwagę ogólną liczbę gmin w Polsce (2 477 gmin w 2024 r.), wynika, że gminne rady seniorów występowały w ponad 20% gmin.¹⁶ To zwiększenie liczby gminnych rad seniorów w stosunku do 2018 r. – wówczas w Polsce funkcjonowało ich 338 (dane na dzień 31 grudnia 2018 r.). Z kolei w 2016 r. było ich zaledwie 197.

Wolontariat odgrywa ważną rolę w aktywizacji społecznej osób starszych. Możliwość pomocy innym pozwala poczuć się potrzebnym i mobilizuje do podejmowania działań. Wolontariat pomaga osobom starszym w nawiązywaniu nowych znajomości i zdobywaniu nowych kompetencji. Dzięki pomocy innym seniorzy mogą poczuć się częścią większej społeczności, co pozytywnie wpływa na ich dobrostan psychiczny. Wolontariat to także doskonały sposób na utrzymanie aktywności fizycznej. W pierwszym kwartale 2022 r.¹⁷ 30,7% mieszkańców Polski w wieku 60–64 lata przynajmniej raz świadczyło wolontariat w ciągu czterech tygodni poprzedzających badanie. W grupie wieku 65–89 lat odsetek wolontariuszy wyniósł 20,3%. Osoby w wieku 60–89 lat stanowiły łącznie nieco ponad jedną czwartą wszystkich wolontariuszy działających w Polsce.

¹⁴ Rady seniorów funkcjonują na podstawie art. 5c ustawy o samorządzie gminnym, art. 3f ustawy o samorządzie powiatowym i art. 10c ustawy o samorządzie województwa.

¹⁵ Informacja o sytuacji osób starszych w Polsce za 2024 r., Warszawa 2025, s. 57.

¹⁶ Informacja o sytuacji osób starszych w Polsce za 2024 r., Warszawa 2025, s. 58.

¹⁷ Do przygotowania opracowania zostały wykorzystane najnowsze, dostępne wyniki badań prowadzonych przez Główny Urząd Statystyczny. Odwołanie do ubiegłych lat wynika z faktu, że niektóre badania, ze względu na ich częstotliwość są publikowane w cyklu kilkuletnim.

Zaangażowanie w wolontariat było wyższe wśród kobiet niż wśród mężczyzn. W grupie wieku 60–64 lata przewaga kobiet nad mężczyznami zaangażowanymi w wolontariat wyniosła 5,3 p. proc. (33,2% kobiet i 27,9% mężczyzn świadczyło wolontariat). Wśród osób w wieku 65–89 lat różnica była mniejsza i wyniosła 1,4 p. proc. (20,9% kobiet wobec 19,5% mężczyzn).

Włączanie w życie kulturalne odgrywa istotną rolę w aktywizacji seniorów. Pozwala na rozwijanie zainteresowań i poszerzanie wiedzy, a także na pielęgnowanie lokalnej tradycji. Uczestnictwo w kulturze może przybierać różne formy, np. uczestnictwo w wystawach, pokazach, wykładach, itp. Korzystanie z dobrodziejstw kultury sprzyja integracji społecznej, buduje poczucie własnej wartości i twórczego spełnienia. Uważliwia i pozytywnie wpływa na dobrostan psychiczny osób starszych.

Osoby starsze chętne do zdobycia nowej wiedzy i umiejętności wybierają formy aktywności zwykle związane z ich miejscem zamieszkania. Mieszkańcy miast, zwłaszcza większych, częściej angażują się w działalność UTW czy wolontariat, natomiast mieszkańcy wsi decydują się np. na członkostwo w kołach gospodyń wiejskich czy zespołach ludowych. Z danych GUS wynika, że aktywny udział osób w wieku 60 lat lub więcej odnotowano w ramach działalności różnorodnych kół zainteresowań, klubów i sekcji w instytucjach kultury. Osoby starsze liczyły ponad 20% uczestników tych stałych form działalności.¹⁸

Wyzwania wynikają z konsekwencji migracji osób młodych, zwłaszcza ze wsi, i związanego z tym osamotnienia osób starszych, co stanowi istotny czynnik uzasadniający konieczność podjęcia działań aktywizujących seniorów i przeciwdziałających ich osamotnieniu, zwłaszcza zamieszkujących obszary wiejskie.

Badanie ewaluacyjne z realizacji Programu „Senior+” oraz Programu „Aktywni+” przeprowadzone w 2025 r. wskazuje następujące rezultaty programów:

- 1) trafność działań programu w kontekście potrzeb osób starszych;
- 2) trafność oraz użyteczność działań realizowanych w ramach programów;
- 3) wysoki stopień realizacji zakładanych celów oraz wysoka skuteczność programów;
- 4) efekty społeczne w wymiarze działań lokalnych i instytucjonalnych;
- 5) trwałość efektów utrzymujących się po zakończeniu realizacji programów;
- 6) efekty jednostkowe w wymiarze postaw osób starszych – najlepiej oceniane działania w ramach programów były związane z integracją, a ich głównym atutem była możliwość

¹⁸ Informacja o sytuacji osób starszych w Polsce za 2024 r., Warszawa 2025, s. 55–57.

poznawania nowych osób i nawiązywania bliższych relacji. Przykładowe aktywności obejmowały zajęcia gimnastyczne, wyjazdy krajoznawcze, pikniki, wspólne wyjścia do teatru, warsztaty artystyczne, a także spotkania grupowe, które łączyły aspekt społeczny z możliwością aktywnego spędzania czasu. Seniorzy podkreślali również znaczenie aktywności, które odpowiadały ich indywidualnym pasjom i zainteresowaniom. Największą wartość miały te aktywności, które łączyły aspekt społeczny, rozwojowy i zdrowotny. Integracja, rozwijanie pasji i możliwość ruchu wśród rówieśników tworzyły spójny efekt, który wzmacniał poczucie własnej wartości, poprawiał kondycję i sprzyjał aktywności społecznej osób starszych. Powiększał się zakres wiedzy i umiejętności praktycznych osób starszych – zdobyta wiedza przyczyniała się również do zwiększenia poczucia bezpieczeństwa w sytuacjach, które dotychczas mogły budzić lęk. Silnym wyróżnikiem działań w ramach Programu Senior+ był wymiar międzypokoleniowy. W wielu wypowiedziach pojawiał się motyw współpracy ośrodków z placówkami edukacyjnymi, dziećmi i młodzieżą. Tego typu działania pozwalały na wymianę wiedzy i budowanie lokalnego kapitału społecznego.

W zakresie Programu Aktywni+ badanie ewaluacyjne wskazało na potrzebę:

- 1) finansowania projektów w cyklu wieloletnim;
- 2) posiadania własnej lokalnej przestrzeni dla seniorów, która zapewniałaby ciągłość spotkań, budowanie relacji i umożliwia samodzielne inicjatywy. Brak stałego miejsca, jak Klub „Senior+” czy centrum aktywności, powoduje zależność od instytucji zewnętrznych, utrudnia organizację warsztatów, spotkań czy działań integracyjnych. Uczestnicy podkreślają, że przestrzeń taka ma znaczenie nie tylko logistyczne, ale też symboliczne, sprzyja odpowiedzialności, współdecydowaniu i poczuciu „bycia u siebie”;
- 3) łączenia aktywizacji społecznej z elementami wsparcia socjalnego i opiekuńczego. Seniorzy oczekują, że programy nie będą wyłącznie animować aktywności, lecz także reagować na podstawowe potrzeby – jak posiłki, paczki świąteczne, czy możliwość przejścia do form bardziej opiekuńczych, przy pogarszającym się stanie zdrowia. Rekomenduje się zatem model hybrydowy, w którym aktywizacja współistnieje z troską o kondycję fizyczną, psychiczną i materialną, a także lepszą współpracę między instytucjami społecznymi i zdrowotnymi;

- 4) większego nacisku na zdrowie – w tym zajęcia ruchowe, gimnastykę, profilaktykę zdrowotną i wsparcie psychiczne. Respondenci sugerowali, że aktywizacja powinna iść w parze z troską o kondycję fizyczną i psychiczną uczestników;
- 5) zmniejszenia biurokracji, uproszczenia rozliczeń i większej elastyczności budżetowej przy realizacji programu;
- 6) wzmocnienia współpracy lokalnej, między organizacjami, samorządami, kołami gospodyń wiejskich, ośrodkami pomocy społecznej oraz biznesem;
- 7) wydzielenia osi konkursów przeznaczonych określonym organizacjom (np. UTW);
- 8) stworzenia możliwości dofinansowania gminnych rad seniorów (np. przez grupy inicjatywne) – ciała doradczo-opiniujące nie mają możliwości pozyskania dodatkowych środków, przez co jest utrudnione realizowanie działań wymagających takich środków. Proponowanym rozwiązaniem jest korzystanie z „instytucji” patrona, którym mogłaby być gmina, co umożliwiłoby pozyskanie środków jednostkom, które nie posiadają osobowości prawnej;
- 9) egzekwowania od organizacji pozarządowych działań adekwatnych do lokalnych potrzeb (w rozumieniu priorytetów rozwojowych danej gminy, zdiagnozowanych problemów). Realizacja mogłaby polegać na współpracy organizacji pozarządowych z jednostkami samorządu terytorialnego w ramach uspołnienia zadań i celów. Tego rodzaju partnerstwo mogłoby być dodatkowo punktowane w ramach konkursu.

W ramach Programu Senior+ badanie ewaluacyjne wskazało następujące propozycje zmian:

- 1) zwiększenie kwoty dotacji w ramach programu;
- 2) elastyczne przesuwanie środków w zależności od potrzeb placówek i beneficjentów ostatecznych w ośrodku wsparcia;
- 3) rozszerzenie kosztów kwalifikowanych, m.in. o sprzęt, meble, materiały edukacyjne;
- 4) wydłużenie okresu finansowania, związane z odejściem od corocznych konkursów;
- 5) rezygnację z wywiadów środowiskowych w naborach do Klubów „Senior+”;
- 6) zbyt małą liczbę miejsc w ośrodkach wsparcia „Senior+” w stosunku do liczby osób oczekujących;
- 7) obniżenie progu frekwencyjnego z obecnych 70% na niższy, w ramach ośrodków wsparcia.

Wyniki badania ewaluacyjnego jednoznacznie wskazują, że oba programy pełnią istotną funkcję w procesie aktywizacji społecznej seniorów. Programy przynoszą wyraźne korzyści w zakresie

aktywizacji społecznej i poprawy jakości życia uczestników. Działania edukacyjne, rozwijające kompetencje i budujące relacje społeczne są oceniane jako najbardziej wartościowe. Wypowiedzi beneficjentów wskazują, że uczestnictwo w zajęciach, warsztatach czy wydarzeniach kulturalnych pozwala im nie tylko zdobywać nowe umiejętności, lecz przede wszystkim nawiązywać kontakty, poczuć się potrzebnymi i sprawczymi. Programy te mają zatem wymierny efekt psychologiczny i społeczny, przeciwdziałają samotności, zwiększają pewność siebie i wzmacniają integrację wewnątrzpokoleniową.

Wyniki badania ewaluacyjnego wskazują również na potrzebę kontynuacji programu. Z uwagi na obecną i prognozowaną sytuację demograficzną kraju zapotrzebowanie na miejsca i usługi dla seniorów będzie rosnąć. Konieczne jest zatem wprowadzenie programu, który pozwoli na wsparcie samorządów i organizacji pozarządowych w realizacji tych działań.

III. CEL PROGRAMU

Celem strategicznym Programu jest poprawa jakości i poziomu życia osób starszych przez ich aktywne uczestnictwo w życiu społecznym i edukację.

Cel strategiczny będzie realizowany przez cele szczegółowe:

- 1) rozwój warunków do aktywnego starzenia się społeczeństwa i zdrowego stylu życia osób starszych, jak również wspieranie dobrostanu psychicznego osób starszych;
- 2) rozwój lokalnych stacjonarnych form wsparcia dziennego;
- 3) zwiększenie oferty działań w zakresie aktywności edukacyjnej osób starszych;
- 4) zwiększenie liczby działań wewnątrzpokoleniowych;
- 5) zwiększenie samoorganizacji środowiska osób starszych w życiu publicznym i przeciwdziałanie osamotnieniu osób starszych;
- 6) rozwój wolontariatu wśród osób starszych;
- 7) zwiększenie innowacyjnych rozwiązań na rzecz osób starszych w ujęciu ogólnopolskim.

Szczególna uwaga położona będzie na realizacji wskazanych celów szczegółowych na obszarach wiejskich.

IV. ADRESACI PROGRAMU

Ostatecznymi beneficjentami dofinansowanych projektów będą osoby starsze, zgodnie z definicją z ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, czyli osoby w wieku 60 i więcej lat.

Program będzie także oddziaływał na opiekunów osób starszych.

Pośrednimi beneficjentami będą także:

- 1) jednostki samorządu terytorialnego;
- 2) organizacje pozarządowe, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;
- 3) administracja rządowa, w tym wojewodowie;
- 4) osoby działające na rzecz administracji rządowej (audytorzy, oceniający wnioski).

W przypadku działań na obszarach wiejskich dopuszcza się jako pośrednich beneficjentów jednostki doradztwa rolniczego.

V. OBSZARY I PRIORYTETY DZIAŁAŃ UJĘTYCH W PROGRAMIE

W Programie przewidziano 5 priorytetowych obszarów działań:

Priorytet I. Rozwój strategicznych koncepcji w zakresie polityki senioralnej

Priorytet II. Edukacja osób starszych

Priorytet III. Partycypacja społeczna osób starszych

Priorytet IV. Integracja wewnątrzpokoleniowa

Priorytet V. Rozwój dziennych form wsparcia

Priorytet I. Rozwój strategicznych koncepcji w zakresie polityki senioralnej

Priorytet ten ma na celu wspieranie projektowania i tworzenia innowacyjnych koncepcji w zakresie polityki senioralnej oraz kreowanie uniwersalnych rozwiązań na rzecz osób starszych o zasięgu ogólnokrajowym.

Priorytet II. Edukacja osób starszych

Priorytet ten obejmuje działania na rzecz rozwoju UTW w zakresie aktywności społecznej osób starszych, uwzględniając różne dziedziny i formy edukacji, które pozwalają na aktywne włączenie się w życie społeczności lokalnych osób starszych oraz promowanie wolontariatu.

Priorytet III. Partycypacja społeczna osób starszych

Priorytet ten zakłada wsparcie samoorganizowania się środowisk osób starszych w celu zwiększenia ich udziału w życiu społecznym, w tym oddziaływanie na sprawy publiczne.

Pomaga tworzyć warunki do pobudzania aktywności obywatelskiej osób starszych w społeczności lokalnej. Wspiera działania na rzecz osób osamotnionych, w szczególności animuje ich do udziału w życiu społecznym.

Priorytet IV. Integracja wewnątrzpokoleniowa

Priorytet ten zakłada rozwój różnych form aktywności osób starszych, w tym wolontariat osób starszych, aktywność fizyczną, zajęcia w obszarze kultury, przy zaangażowaniu różnych pokoleń, i zdrowy styl życia. Przez dialog wewnątrzpokoleniowy działania będą sprzyjały rozwojowi umiejętności osób starszych.

Priorytet V. Rozwój dziennych form wsparcia

Priorytet ten obejmuje działania służące rozwojowi różnych form wsparcia dziennego, w szczególności wsparcie funkcjonowania (utrzymania) i wyposażenia ośrodków wsparcia działających w formie dziennych domów pobytu i klubów samopomocy, powstałych w ramach Programu oraz Programów Senior-WIGOR i Senior+. W obu ww. przypadkach ważnym działaniem jest wsparcie seniorów, ze szczególnym uwzględnieniem przeciwdziałania chorobom otępiennym.

VI. SPOSÓB REALIZACJI PROGRAMU

W Programie przewidziano realizację 5 priorytetów. Każde działanie w ramach priorytetów będzie realizowane z zachowaniem dostępności, zgodnie z ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1411).

Priorytet I jest realizowany przez organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych. Priorytet jest skierowany do organizacji pozarządowych.

Organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, decyduje w drodze konkursu o podziale środków w ramach tego priorytetu. Dysponentem środków jest Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, który przekazuje środki pieniężne beneficjentom na podstawie umów zawartych z uprawnionymi podmiotami.

Konkurs jest skierowany do organizacji, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie:

- 1) przyznawanie dotacji dla organizacji, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie odbywa się w trybie otwartego konkursu ofert;
- 2) oferty są składane do urzędu obsługującego organ, o którym mowa w art. 6. ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych;
- 3) oferta jest składana zgodnie ze wzorem oferty, stanowiącym załącznik do ogłoszenia oraz warunkami zawartymi w ogłoszeniu o konkursie i w regulaminie konkursu;
- 4) postępowanie konkursowe odbywa się przy uwzględnieniu zasad określonych w ogłoszeniu o konkursie i w regulaminie konkursu;
- 5) złożenie oferty nie jest równoznaczne z przyznaniem dotacji we wnioskowanej wysokości.

W ramach poszczególnych edycji Programu organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, wskaże priorytetowe kryteria oceny, w tym oceny strategicznej.

Wartość dotacji przyznanej w ramach ogłaszanych edycji otwartego konkursu wyniesie **od 100 tys. zł do 250 tys. zł**. Jednocześnie podmioty ubiegające się o przyznanie dotacji w ramach Programu będą zobowiązane do przedstawienia wkładu własnego w wysokości minimum **20% wartości dotacji**. Za wkład własny uznaje się wkład pieniężny oraz wkład osobowy.

Priorytet II jest realizowany przez wojewodów, którzy w drodze konkursu dla organizacji pozarządowych decydują o podziale środków.

Konkurs jest skierowany do organizacji, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie:

- 1) przyznawanie dotacji dla organizacji, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, odbywa się w trybie otwartego konkursu ofert;
- 2) oferty są składane do wojewodów;
- 3) oferta jest składana zgodnie ze wzorem oferty, stanowiącym załącznik do ogłoszenia, oraz warunkami zawartymi w ogłoszeniu o konkursie i w regulaminie konkursu;
- 4) postępowanie konkursowe odbywa się przy uwzględnieniu zasad określonych w ogłoszeniu o konkursie i w regulaminie konkursu;
- 5) w ramach poszczególnych edycji Programu organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, może wskazać priorytetowe kryteria oceny.

Złożenie oferty nie jest równoznaczne z przyznaniem dotacji we wnioskowanej wysokości.

Wartość dotacji przyznanej w ramach kolejnych ogłaszanych edycji otwartego konkursu wyniesie w tym priorytecie **od 20 tys. zł do 70 tys. zł**. Jednocześnie podmioty ubiegające się o przyznanie dotacji w ramach Programu będą zobowiązane do przedstawienia wkładu własnego w wysokości minimum **10% wartości dotacji**. Za wkład własny uznaje się wkład pieniężny oraz wkład osobowy.

Priorytet III jest realizowany przez organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, przy udziale wojewodów.

1. O dotację na realizację zadań realizowanych w ramach priorytetu mogą ubiegać się jednostki samorządu szczebla gminnego, powiatowego i wojewódzkiego.
2. Oferta jest składana do właściwego urzędu wojewódzkiego, w sposób określony w ogłoszeniu o konkursie i w regulaminie konkursu.
3. Wsparcie finansowe w ramach priorytetu jest przeznaczone dla jednostek samorządu terytorialnego na szczeblu gmin, powiatów i województw, przy których została powołana i funkcjonuje rada seniorów.
4. Pomoc finansowa może wynieść do 80% kosztów kwalifikowalnych zadania, ale nie może przekroczyć kwoty 20 000 zł.

5. Minimalna procentowa wartość wkładu własnego beneficjenta po udzieleniu pomocy finansowej musi wynieść nie mniej niż 20% wartości kosztów kwalifikowalnych zadania.
6. Program zakłada dwa źródła finansowania – dotację z Programu oraz środki własne jednostki samorządu terytorialnego uczestniczącej w Programie.
7. Złożenie oferty nie jest równoznaczne z przyznaniem dotacji we wnioskowanej wysokości.
8. Wojewodowie, po dokonaniu oceny ofert, prześlą do urzędu obsługującego organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, uporządkowane zestawienia ofert zakwalifikowanych do dofinansowania, w terminie i na zasadach określonych w ogłoszeniu o konkursie.
9. Osoby dokonujące oceny formalnej i merytorycznej ofert są zobowiązane do złożenia deklaracji bezstronności w stosunku do podmiotów, których oferty oceniały.
10. Organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, w trakcie rozpatrywania ofert zakwalifikowanych do Programu przez wojewodów, może zażądać od wojewodów dodatkowych wyjaśnień. Organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, może odrzucić ofertę z postępowania ze względów formalnych lub merytorycznych, zawiadamiając wojewodę o przyczynie odrzucenia oferty.
11. Organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, dokonuje wyboru ofert na podstawie ocen ofert przeprowadzonych przez wojewodów, wskazując wysokość przyznanej dotacji. W przypadku gdy kwota zapotrzebowania na dotację w ofertach zakwalifikowanych przez wojewodów przekroczy kwotę dostępnego limitu dotacji lub dostępnych środków, organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, może dokonać rozstrzygnięcia:
 - 1) o przyznaniu dotacji w ramach dostępnych środków najwyżej ocenionym merytorycznie ofertom lub
 - 2) o przyznaniu dotacji w ramach dostępnych środków najwyżej ocenionym merytorycznie ofertom przy jednoczesnym proporcjonalnym zmniejszeniu kwoty przyznanej dotacji, uwzględniając racjonalne rozłożenie środków na województwa.
12. W przypadku równej liczby punktów dla ofert znajdujących się na pozycji granicznej o przyznaniu dotacji decyduje organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, uwzględniając udział procentowy osób starszych w populacji gminy, powiatu lub województwa.

13. Kwota przyznanej dotacji może być niższa od wskazanej w ofercie.
14. Organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, w uzasadnionych przypadkach może zmniejszyć kwotę dotacji planowanej na realizację zadania, w szczególności w sytuacji ograniczenia kwoty środków w ustawie budżetowej na realizację tego zadania w danym roku.
15. W przypadku rezygnacji lub zwrotu środków przez podmioty, które otrzymały dofinansowanie, organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, może przyznać lub zwiększyć przyznane środki innym podmiotom, które złożyły formalnie pozytywnie ocenione oferty, nie więcej niż do poziomu wnioskowanego dofinansowania. Wojewoda jest zobowiązany do niezwłocznego poinformowania organu, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, o rezygnacji lub zwrocie środków przez podmioty, które otrzymały dofinansowanie.
16. W ramach poszczególnych edycji Programu organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, może wskazać priorytetowe kryteria oceny.

Priorytet IV jest realizowany przez wojewodów, którzy w drodze konkursu decydują o podziale środków w ramach tego priorytetu.

Konkurs jest skierowany do organizacji, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie:

- 1) przyznawanie dotacji dla organizacji, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, odbywa się w trybie otwartego konkursu ofert;
- 2) oferty są składane do wojewodów;
- 3) oferty są składane zgodnie ze wzorem oferty, stanowiącym załącznik do ogłoszenia, oraz warunkami zawartymi w ogłoszeniu o konkursie i w regulaminie konkursu;
- 4) postępowanie konkursowe odbywa się przy uwzględnieniu zasad określonych w ogłoszeniu o konkursie i w regulaminie konkursu;
- 5) w ramach poszczególnych edycji Programu organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, może wskazać priorytetowe kryteria oceny.

Złożenie oferty nie jest równoznaczne z przyznaniem dotacji we wnioskowanej wysokości.

Wartość dotacji przyznanej w ramach kolejnych ogłaszanych edycji otwartego konkursu wyniesie w tym priorytecie **od 20 tys. zł do 50 tys. zł**. Jednocześnie podmioty ubiegające się o przyznanie dotacji w ramach Programu będą zobowiązane do przedstawienia wkładu własnego w wysokości minimum **10% wartości dotacji**. Za wkład własny uznaje się wkład pieniężny oraz wkład osobowy.

Priorytet V jest realizowany przez organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, przy udziale wojewodów.

O dotację na realizację zadań realizowanych w ramach priorytetu mogą ubiegać się jednostki samorządu terytorialnego szczebla gminnego, powiatowego.

Oferta jest składana do właściwego urzędu wojewódzkiego, w sposób określony w ogłoszeniu o konkursie i w regulaminie konkursu.

1. Program w module 1 polega na wsparciu tworzenia i funkcjonowania ośrodków wsparcia, tj. Dziennych Domów „Aktywny Senior” i Klubów „Aktywny Senior” przez jednostki samorządu terytorialnego, których strategie rozwoju pomocy społecznej uwzględniają rozwój infrastruktury dla osób starszych lub w których brak jest innej infrastruktury pomocy społecznej tego typu.
2. Jednostki samorządu terytorialnego, zgodnie z art. 25 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, mogą zlecić realizację zadania w ramach Programu podmiotom, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.
3. Jednostki samorządu terytorialnego mogą także realizować zadanie w partnerstwie z podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.
4. Program umożliwia udzielenie wsparcia seniorom nieaktywnym zawodowo w wieku 60 lat i więcej.
5. Zasady funkcjonowania ośrodków wsparcia oraz tryb kwalifikowania osób do uczestnictwa w działaniach realizowanych przez ośrodki są określone w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (art. 17 ust. 2 pkt 3, art. 19 pkt 11 oraz art. 51 ustawy o pomocy społecznej).
6. Wymagana dokumentacja (do złożenia oferty jest wymagane załączenie skanów dokumentów):
 - prawidłowo i kompletnie wypełniony formularz oferty, podpisany przez osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu składającego ofertę,

- uchwała odpowiednio rady gminy/ rady powiatu o utworzeniu ośrodka, obowiązuje w przypadku ofert składanych w ramach modułu 2,
- w przypadku oferty, w ramach której jest przewidywana inwestycja budowlana (moduł 1), należy dołączyć do oferty program inwestycji w zakresie określonym w § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 2010 r. w sprawie szczegółowego sposobu i trybu finansowania inwestycji z budżetu państwa (Dz. U. poz. 1579).

W ramach Programu jednostki samorządu terytorialnego, w trybie otwartego konkursu ofert, mogą ubiegać się o uzyskanie środków finansowych przeznaczonych na:

- 1) **moduł 1** – jednorazowe wsparcie finansowe na utworzenie i/lub wyposażenie ośrodka wsparcia w wysokości do 80% całkowitego kosztu realizacji zadania. Dofinansowanie nie może być wyższe niż 400 tys. zł w przypadku Dziennego Domu „Aktywny Senior” oraz 200 tys. zł w przypadku Klubu „Aktywny Senior”. W przypadku gdy budynek, w którym jest prowadzony Dzienny Dom „Aktywny Senior” lub Klub „Aktywny Senior”, nie jest własnością jednostki samorządu terytorialnego, dofinansowanie w ramach modułu 1 Programu przysługuje jedynie na wyposażenie ośrodka wsparcia;
- 2) **moduł 2** – zapewnienie funkcjonowania istniejących ośrodków wsparcia, utworzonych w ramach modułu 1. Dofinansowaniu z budżetu państwa mogą podlegać działania związane z całorocznym bieżącym utrzymaniem ośrodka wsparcia. Kwota dofinansowania na bieżącą działalność ośrodków wsparcia uruchomionych w ramach Programu w 2026 r. wynosi na utrzymanie jednego miejsca nie więcej niż 400 zł miesięcznie w Dziennym Domu „Aktywny Senior” oraz nie więcej niż 200 zł miesięcznie w Klubie „Aktywny Senior”. Od w 2027 r. kwota dofinansowania wynosi na utrzymanie jednego miejsca nie więcej niż 500 zł miesięcznie w Dziennym Domu „Aktywny Senior” oraz nie więcej niż 300 zł miesięcznie w Klubie „Aktywny Senior”.

Dotacja nie może stanowić więcej niż 50% całkowitego kosztu realizacji zadania.

7. Uprawnionymi podmiotami, które mogą ubiegać się o uzyskanie środków finansowych przeznaczonych na zapewnienie funkcjonowania już istniejących ośrodków wsparcia (moduł 2), są również jednostki samorządu terytorialnego, które utworzyły Dienne Domy „Senior-WIGOR” na podstawie umów dotacyjnych zawartych w latach 2015–2016 oraz Dienne Domy „Senior+” i Kluby „Senior+” – na podstawie umów dotacyjnych zawartych w latach 2017–2025, w ramach modułu 1 Programu „Senior+”.

8. W ośrodkach wsparcia uruchamianych w ramach Programu nie mogą być tworzone miejsca całodobowego pobytu.
9. Program zakłada dwa źródła finansowania – dotację z Programu oraz środki własne jednostki samorządu terytorialnego, uczestniczącej w Programie.
10. Jako środki własne jednostki samorządu terytorialnego mogą uwzględniać środki pozyskane ze środków europejskich. Jednostka samorządu terytorialnego uwzględnia w ofercie na realizację zadania publicznego komplementarność ze strategią polityki społecznej dla właściwego województwa.
11. Jednostki samorządu terytorialnego są zobowiązane do wykazania utrzymania trwałości realizacji zadania przez okres co najmniej 3 lat od dnia następującego po dniu zakończenia realizacji zadania w ramach Programu (ostatniego modułu). Trwałość realizacji zadania oznacza utrzymanie funkcjonowania ośrodka wsparcia „Aktywny Senior” oraz utrzymanie w nim liczby miejsc, nie mniejszej niż zadeklarowanej w ramach realizacji Programu. W tym czasie jednostka samorządu terytorialnego jest zobowiązana do przedstawiania corocznych sprawozdań z kontynuacji realizacji zadania publicznego właściwemu wojewodzie.
12. Działalność bieżąca Dziennego Domu „Aktywny Senior” będzie polegać na realizacji podstawowych usług, mających na celu udzielanie pomocy w czynnościach dnia codziennego, na zapewnieniu minimum jednego posiłku, w szczególności gorącego, oraz innych usług wspomagających, dostosowanych do potrzeb seniorów.

Dzienny Dom „Aktywny Senior” powinien zapewniać co najmniej 8-godzinną ofertę usług w dniach od poniedziałku do piątku (40 godzin tygodniowo).

Podstawowy zakres usług świadczonych przez Dzienny Dom „Aktywny Senior” obejmuje usługi:

- socjalne, w tym gorący posiłek,
- edukacyjne,
- kulturalno-oświatowe,
- aktywności ruchowej lub kinezyterapii,
- sportowo-rekreacyjne,
- aktywizujące społecznie (w tym wolontariat międzypokoleniowy),
- terapii zajęciowej.

Dzienny Dom „Aktywny Senior” we współpracy z innymi instytucjami i organizacjami może rozszerzyć ofertę na usługi świadczone poza swoją siedzibą.

13. Działalność Klubu „Aktywny Senior” polega na motywowaniu seniorów do działań na rzecz samopomocy i działań wolontarystycznych na rzecz innych. Klub „Aktywny Senior” powinien zapewniać co najmniej 20-godzinną ofertę usług tygodniowo.
14. Zasoby rzeczowe, kadrowe oraz zakres oferty w ośrodkach wsparcia „Aktywny Senior” stanowią integralną część oceny oferty składanej przez jednostki samorządu terytorialnego w konkursie.
15. Złożenie oferty nie jest równoznaczne z przyznaniem dotacji we wnioskowanej wysokości.
16. Wojewoda może ogłosić na stronach internetowych urzędu wojewódzkiego, w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia konkursu: wzór formularza programu inwestycji (obowiązujący w przypadku ofert składanych w danym województwie w module 1) oraz obowiązek załączenia do oferty kalkulacji kosztów w układzie paragrafowym, oświadczenie o kwalifikowalności VAT, umowę o partnerstwie w przypadku składania oferty w partnerstwie z podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.
17. Koszty niekwalifikowalne:
- 1) wydatki związane z budową nowych obiektów przeznaczonych na ośrodki wsparcia oraz zakupem nieruchomości;
 - 2) podatek od towarów i usług (VAT), jeśli może zostać odliczony w oparciu o ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 775 z późn. zm.) (zgodnie z oświadczeniem o kwalifikowalności VAT);
 - 3) leasing;
 - 4) rezerwy na pokrycie przyszłych strat lub zobowiązań;
 - 5) odsetki z tytułu niezapłaconych w terminie zobowiązań;
 - 6) koszty kar i grzywien;
 - 7) koszty procesów sądowych;
 - 8) koszty transportu;
 - 9) nagrody, premie (które nie są stałym składnikiem wynagrodzenia) i inne formy bonifikaty rzeczowej lub finansowej dla osób zajmujących się realizacją zadania;
 - 10) koszty obsługi konta bankowego (nie dotyczy kosztów przelewów);
 - 11) zakup napojów alkoholowych;
 - 12) abonament radiowo-telewizyjny, podatki i opłaty z wyłączeniem podatku dochodowego od osób fizycznych, składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, składek na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, opłat za zaświadczenie o niekaralności oraz opłaty za zajęcie pasa drogowego;

- 13) koszty wyjazdów służbowych osób zaangażowanych w realizację projektu na podstawie umowy cywilnoprawnej, chyba że umowa ta określa zasady i sposób podróży służbowych;
- 14) amortyzacja;
- 15) inne koszty wskazane w regulaminie konkursu.

W ramach Programu jest niedozwolone podwójne finansowanie wydatku, czyli zapłata za zrealizowane zadania dwa razy ze środków publicznych, zarówno krajowych, jak i wspólnotowych. Za kwalifikowalność kosztów na każdym etapie odpowiada jednostka samorządu terytorialnego.

18. Szczegółowe koszty kwalifikowane i niekwalifikowane określa regulamin danego konkursu.

19. Wojewodowie, po dokonaniu oceny ofert, prześlą do urzędu obsługującego organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, uporządkowane zestawienia ofert zakwalifikowanych w module 1 i module 2 Programu, w terminie i na zasadach określonych w ogłoszeniu konkursowym.

20. Osoby dokonujące oceny formalnej i merytorycznej ofert są zobowiązane do złożenia deklaracji bezstronności w stosunku do podmiotów, których oferty oceniały.

21. Organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, w trakcie rozpatrywania ofert zakwalifikowanych do Programu przez wojewodów, może zażądać od wojewodów dodatkowych wyjaśnień oraz przekazania dokumentacji. Organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, może odrzucić ofertę z postępowania ze względów formalnych lub merytorycznych, zawiadamiając wojewodę o przyczynie odrzucenia oferty.

22. Organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, dokonuje wyboru ofert na podstawie ocen ofert przeprowadzonych przez wojewodów, wskazując wysokość przyznanej dotacji. W przypadku gdy kwota zapotrzebowania na dotację w ofertach zakwalifikowanych przez wojewodów przekroczy kwotę dostępnego limitu dotacji lub dostępnych środków, organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, może dokonać rozstrzygnięcia:

- 1) o przyznaniu dotacji w ramach dostępnych środków najwyżej ocenionym merytorycznie ofertom lub
- 2) o przyznaniu dotacji w ramach dostępnych środków najwyżej ocenionym merytorycznie ofertom, przy jednoczesnym proporcjonalnym zmniejszeniu kwoty przyznanej dotacji.

23. W przypadku równej liczby punktów dla ofert znajdujących się na pozycji granicznej o przyznaniu dotacji decyduje organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, uwzględniając liczbę ośrodków wsparcia dla seniorów funkcjonujących w danym województwie.
24. Kwota przyznanej dotacji może być niższa od wskazanej w ofercie.
25. Organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, w uzasadnionych przypadkach może zmniejszyć kwotę dotacji planowanej na realizację zadania, w szczególności w sytuacji ograniczenia kwoty środków w ustawie budżetowej na realizację tego zadania w danym roku.
26. W przypadku rezygnacji lub zwrotu środków przez podmioty, które otrzymały dofinansowanie, organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, może przyznać lub zwiększyć przyznane w ramach modułu 1 środki innym podmiotom, które złożyły formalnie pozytywnie ocenione oferty, nie więcej niż do poziomu wnioskowanego dofinansowania. Wojewoda jest zobowiązany do niezwłocznego poinformowania organu, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, o rezygnacji lub zwrocie środków przez podmioty, które otrzymały dofinansowanie.

Organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, może podjąć decyzję o przesunięciu środków między priorytetami II, III i IV.

Zadania podmiotów uczestniczących w realizacji Programu:

1. Do zadań organu, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, należy:
 - 1) określenie zasad i warunków konkursu w priorytetach I, III i V;
 - 2) ogłoszenie konkursu w priorytetach I, III i V;
 - 3) ogłoszenie wyników konkursu w priorytetach I, III i V;
 - 4) złożenie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych wniosku o rozdysponowanie środków między budżety wojewodów;
 - 5) sporządzanie rocznego sprawozdania z realizacji Programu, w tym na podstawie sprawozdań wojewódzkich z realizacji Programu;
 - 6) sporządzenie sprawozdania zbiorczego z realizacji Programu w latach 2026–2030 po zakończeniu realizacji Programu;

- 7) złożenie Prezesowi Rady Ministrów, w terminie do dnia 30 września każdego roku, sprawozdania z realizacji Programu za poprzedni rok budżetowy.
2. Organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, może między innymi:
 - 1) prowadzić badania i analizy dotyczące zakresu przedmiotowego i podmiotowego Programu;
 - 2) prowadzić działania informacyjno-promocyjne.

Do zadań wojewody należy:

- 1) określenie zasad i warunków konkursu w priorytetach II i IV;
- 2) ogłoszenie konkursu w priorytetach II i IV;
- 3) ogłoszenie wyników konkursu w priorytetach II i IV;
- 4) udzielenie informacji o zasadach Programu i warunkach konkursu z uwzględnieniem kwalifikowalności kosztów dla jednostek samorządu terytorialnego oraz organizacji, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;
- 5) ocena złożonych ofert w priorytetach II, III, IV i V;
- 6) przekazanie zestawienia ofert jednostek samorządu terytorialnego zakwalifikowanych w priorytetach III i V do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, obsługującej organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych;
- 7) wnioskowanie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych wraz z organem, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, o środki budżetowe;
- 8) podpisywanie umów z beneficjentami w priorytetach II, III, IV i V;
- 9) przekazanie środków beneficjentom w priorytetach II, III, IV i V;
- 10) analiza sprawozdań przedkładanych w ramach Programu;
- 11) monitorowanie i kontrolowanie oraz nadzór nad realizacją zadań wynikających z Programu;
- 12) rozliczenie dotacji w priorytetach II, III, IV i V;
- 13) przekazanie do organu, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, corocznego sprawozdania z realizacji Programu za rok poprzedni, nie później niż do dnia 31 maja, przy czym sprawozdanie finansowe należy złożyć do dnia 15 marca;
- 14) monitorowanie trwałości realizacji zadań dofinansowanych z Programu;
- 15) promowanie wśród jednostek samorządu terytorialnego oraz organizacji pozarządowych, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, założeń Programu.

Do zadań organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego (wójta, burmistrza, prezydenta miasta, starosty, marszałka województwa) realizujących Program należy:

1) złożenie oferty do właściwego wojewody:

a) jednostki samorządu terytorialnego mogą złożyć ofertę wspólną. Oferta wspólna będzie zawierać dodatkowe informacje o zadaniach w ramach realizacji zadania publicznego, które będą wykonywać poszczególne jednostki samorządu terytorialnego zgodnie ze złożoną ofertą i kosztorysem, oraz o solidarnej odpowiedzialności za wykonanie zadania; jednostki samorządu terytorialnego mogą złożyć ofertę w partnerstwie z podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Oferta będzie zawierać dodatkowe informacje o zadaniach w ramach realizacji zadania publicznego, które będą wykonywać jednostki samorządu terytorialnego oraz poszczególni partnerzy, zgodnie ze złożoną ofertą i kosztorysem. Za realizację i rozliczenie zadania odpowiada jednostka samorządu terytorialnego jako strona umowy o realizację zadania publicznego,

b) podpisanie umowy z wojewodą w zakresie realizacji zadań;

2) realizacja zadania zgodnie z zawartą umową;

3) rozliczenie z wojewodą otrzymanej dotacji oraz poddanie się kontroli i monitoringowi zgodnie z umową, przedstawienie na żądanie wojewody wyjaśnień, informacji i dokumentów dotyczących zadania;

4) przekazywanie wojewodzie rocznych sprawozdań z realizacji zadania, w terminie 30 dni od dnia zakończenia realizacji zadania publicznego;

5) przekazywanie wojewodzie sprawozdań z trwałości realizacji zadania, przez okres 3 lat od dnia następującego po dniu zakończenia realizacji zadania w ramach Programu.

VII. FINANSOWANIE PROGRAMU

Budżet Programu w latach 2026–2030 wyniesie łącznie 610 mln zł. W latach 2026–2030 planuje się podział środków między poszczególnymi latami. Kwoty finansowania Programu ze środków budżetu państwa wyniosą: w 2026 r. – 100 mln zł, w 2027 r. – 120 mln zł, w 2028 r. – 130 mln zł, w 2029 r. – 130 mln zł, w 2030 r. – 130 mln zł.

Środki finansowe będą pochodzić ze środków budżetu państwa, ujętych w ustawie budżetowej na następne lata. Środki finansowe w 2026 r. będą pochodzić ze środków ujętych w rezerwie celowej budżetu państwa. W pozostałych latach:

- w części 83 – rezerwy celowej z budżetu państwa – priorytety II, III, IV i V,
- w części 16 KPRM – priorytet I.

Budżet priorytetu I wynosi 25 mln w latach 2026–2030, tj. 5 mln zł rocznie.

Budżet składa się z dwóch części – dotacje i środki techniczne. W latach 2026–2030:

I część – dotacje: nie mniej niż 95% budżetu rocznego, II część – środki techniczne: nie więcej niż 5% budżetu rocznego.

Priorytet I zakłada udział kosztów obsługi do 5% budżetu (środki techniczne). Środki techniczne zostaną przeznaczone na obsługę Programu w tym priorytecie i działania promocyjne oraz kampanie społeczne, wymianę dobrych praktyk oraz monitoring i ewaluację. Ponadto będą wykorzystane do wsparcia eksperckiego – analiz, ekspertyz, raportów oraz realizacji założeń polityki senioralnej.

Dysponentem środków będzie Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, który przekaże środki pieniężne beneficjentom Programu na podstawie umów zawartych z uprawnionymi podmiotami.

Budżet priorytetu II wynosi 75 mln zł w latach 2026–2030, tj. 15 mln. zł rocznie.

Budżet priorytetu II składa się z dwóch części – dotacje i środki techniczne. W latach 2026–2030:

I część – dotacje: nie mniej niż 95% budżetu rocznego,

II część – środki techniczne: nie więcej niż 5% budżetu rocznego.

Priorytet II zakłada udział kosztów obsługi do 5% budżetu (środki techniczne). Środki techniczne zostaną przeznaczone na obsługę w zakresie priorytetu II do urzędów wojewódzkich w związku z realizacją zadań na poziomie wojewódzkim. Środki finansowe na realizację Programu są planowane w budżecie państwa w łącznej kwocie i zostaną ujęte w ramach rezerwy celowej w części 83.

Budżet priorytetu III wynosi 50 mln zł w latach 2026–2030, tj. 10 mln zł rocznie. Budżet priorytetu III składa się z dwóch części – dotacje i środki techniczne.

W latach 2026–2030:

I część – dotacje: nie mniej niż 95% budżetu rocznego,

II część – środki techniczne: nie więcej niż 5% budżetu rocznego.

Priorytet III zakłada udział kosztów obsługi do 5% budżetu (środki techniczne). Środki techniczne zostaną przeznaczone na obsługę w zakresie priorytetu III, w tym wymianę dobrych praktyk oraz monitoring i ewaluację działania Programu w latach 2026–2030, z podziałem na środki do dyspozycji Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, z których część – do 4% budżetu rocznego Programu – może zostać przekazana do urzędów wojewódzkich w związku z realizacją zadań w ramach Programu na poziomie wojewódzkim. Środki finansowe na realizację Programu są planowane w budżecie państwa i zostaną ujęte w ramach rezerwy celowej w części 83.

Budżet priorytetu IV wynosi 50 mln zł w latach 2026–2030, tj. 10 mln. zł rocznie. Budżet priorytetu IV składa się z dwóch części – dotacje i środki techniczne.

W latach 2026–2030:

I część – dotacje: nie mniej niż 95% budżetu rocznego,

II część – środki techniczne: nie więcej niż 5% budżetu rocznego.

Priorytet IV zakłada udział kosztów obsługi do 5% budżetu (środki techniczne). Środki techniczne zostaną przeznaczone na obsługę w zakresie priorytetu IV dla urzędów wojewódzkich w związku z realizacją zadań na poziomie wojewódzkim. Środki finansowe na realizację Programu są planowane w budżecie państwa w łącznej kwocie i zostaną ujęte w ramach rezerwy celowej w części 83.

Budżet priorytetu V wynosi 410 mln zł w latach 2026–2030.

Budżet priorytetu V składa się z dwóch części – dotacje i środki techniczne.

W latach 2026–2030:

I część – dotacje: nie mniej niż 95% budżetu rocznego,

II część – środki techniczne: nie więcej niż 5% budżetu rocznego.

Priorytet V zakłada udział kosztów obsługi do 5% budżetu (środki techniczne). Środki techniczne zostaną przeznaczone na obsługę Programu w zakresie priorytetu V, w tym wymianę dobrych praktyk oraz monitoring i ewaluację działania Programu w latach 2026–2030, z podziałem na środki

do dyspozycji Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, z których część – do 4% budżetu rocznego Programu – może zostać przekazana do urzędów wojewódzkich w związku z realizacją części zadań w ramach Programu na poziomie wojewódzkim.

Środki finansowe na realizację Programu są planowane w budżecie państwa w łącznej kwocie 410 mln zł (z tego w 2026 r. – 60 mln zł, w 2027 r. – 80 mln zł, w 2028 r. – 90 mln zł, w 2029 r. – 90 mln zł, w 2030 r. – 90 mln zł) i zostaną ujęte w ramach rezerwy celowej w części 83.

VIII. NADZÓR NAD REALIZACJĄ PROGRAMU

Do dnia 30 września każdego roku za rok poprzedni organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, złoży Prezesowi Rady Ministrów sprawozdanie z realizacji Programu. W ramach priorytetów II, III, IV i V roczne sprawozdanie z realizacji Programu wojewoda przedkłada organowi, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, w terminie do dnia 30 maja.

W ramach priorytetu V roczne sprawozdanie z realizacji Programu na terenie jednostki samorządu terytorialnego przekazuje wojewodzie odpowiednio wójt, burmistrz, prezydent miasta, starosta, marszałek województwa, w terminie 30 dni od dnia zakończenia realizacji zadania publicznego. Sprawozdanie to uwzględnia w szczególności następujące dane:

- 1) rzeczywistą liczbę seniorów objętych wsparciem w ramach Programu, z podziałem na płeć,
- 2) koszt realizacji zadania w ramach Programu – ogółem, w tym ze środków własnych i z dotacji budżetu państwa,
- 3) liczbę ośrodków wsparcia i organizacji, którym udzielono dotacji,
- 4) rodzaj usług wraz z ich opisem.

W uzasadnionych przypadkach Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów lub organ, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych, może przeprowadzić kontrolę realizacji zadania publicznego (w trakcie oraz po zrealizowaniu Programu).

IX. MIERNIKI

Dane statystyczne, niezbędne do określenia mierników za poszczególne rok, będą każdorazowo pozyskiwane z corocznych sprawozdań z realizacji Programu oraz sprawozdań końcowych ze zrealizowanych projektów. Obowiązkiem podmiotów korzystających ze środków Programu będzie przekazanie sprawozdania zarówno w zakresie merytorycznym, finansowym, jak i efektów zrealizowanych działań w formie danych statystycznych. Obowiązek rozliczenia się z trzech elementów sprawozdania będzie wynikał z umowy podpisanej między wnioskującym podmiotem a Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Na podstawie danych uzyskanych od wszystkich podmiotów będzie możliwe wyliczenie mierników po zakończeniu poszczególnej edycji. Mierniki zostały opracowane osobno dla każdego z działań. Podmioty realizujące projekty w ramach Programu będą zobowiązane do uwzględniania ich w ramach sprawozdania, składanego po zakończeniu realizacji projektu.

Lp.	Miernik	Priorytet ¹⁹	Cel ²⁰	Wartość bazowa	Wartość docelowa	Źródło danych
1	Liczba organizacji, które uzyskały wsparcie w ramach Programu	P	C	0	5000	sprawozdania z realizacji programu
2	Liczba osób starszych uczestniczących w zrealizowanych projektach	P	C	0	92000	sprawozdania z realizacji projektów dofinansowanych w ramach konkursu
3	Liczba utworzonych i rozwiniętych strategicznych koncepcji w zakresie polityki senioralnej	P1	CS7	0	100	sprawozdania z realizacji projektów dofinansowanych w ramach konkursu
4	Liczba zrealizowanych inicjatyw z zakresu edukacji osób starszych	P2	CS3 CS6	0	800	sprawozdania z realizacji projektów dofinansowanych w ramach konkursu
5	Liczba osób starszych biorących udział w inicjatywach z zakresu edukacji osób starszych	P2	CS3 CS6	0	31000	sprawozdania z realizacji projektów dofinansowanych w ramach konkursu
6	Liczba osób starszych pozytywnie oceniających udział w inicjatywach z zakresu edukacji osób starszych	P2	CS3 CS6	0	19200	sprawozdania z realizacji projektów dofinansowanych w ramach konkursu
7	Liczba zrealizowanych inicjatyw z zakresu partycypacji społecznej osób starszych i przeciwdziałaniu osamotnieniu osób starszych	P3	CS5	0	800	sprawozdania z realizacji projektów dofinansowanych w ramach konkursu
8	Liczba osób starszych biorących udział w inicjatywach z zakresu partycypacji społecznej osób starszych i przeciwdziałaniu osamotnieniu osób starszych	P3	CS5	0	28000	sprawozdania z realizacji projektów dofinansowanych w ramach konkursu

¹⁹ P – cały program, P1 – Rozwój strategicznych koncepcji w zakresie polityki senioralnej, P2 – Edukacja osób starszych, P3 – Partycypacja społeczna osób starszych, P4 – Integracja wewnątrzpokoleniowa, P5 – Rozwój dziennych form wsparcia.

²⁰ C – cel strategiczny, C1, C2, C3, C4, C5, C6, C7 – cele szczegółowe wymienione w rozdziale III Programu.

9	Liczba osób starszych pozytywnie oceniających udział w inicjatywach z zakresu partycypacji społecznej osób starszych i przeciwdziałaniu osamotnieniu osób starszych	P3	CS5	0	18600	sprawozdania z realizacji projektów dofinansowanych w ramach konkursu
10	Liczba zrealizowanych inicjatyw z zakresu integracji wewnątrzpokoleniowej	P4	CS4	0	800	sprawozdania z realizacji projektów dofinansowanych w ramach konkursu
11	Liczba osób starszych biorących udział w inicjatywach z zakresu integracji wewnątrzpokoleniowej	P4	CS4	0	28000	sprawozdania z realizacji projektów dofinansowanych w ramach konkursu
12	Liczba osób starszych pozytywnie oceniających udział w inicjatywach z zakresu integracji wewnątrzpokoleniowej	P4	CS4	0	18600	sprawozdania z realizacji projektów dofinansowanych w ramach konkursu
13	Liczba nowych Dziennych Domów Aktywnego Seniora	P5	CS1 CS2	0	50	sprawozdania wojewodów z realizacji Programu
14	Liczba nowych Klubów Aktywnego Seniora	P5	CS1 CS2	0	100	sprawozdania wojewodów z realizacji Programu
15	Liczba nowych miejsc w ośrodkach Aktywnego Seniora	P5	CS1 CS2	0	3000	sprawozdania wojewodów z realizacji Programu
16	Liczba uczestników w ośrodkach Aktywnego Seniora (narastająco)	P5	CS1 CS2	28 500	31500	sprawozdania wojewodów z realizacji Programu

W zakresie mierników wskazanych w lp. 2, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 15, 16 gromadzi się dodatkowo dane statystyczne w odniesieniu do działań odpowiednio na terenach wiejskich / z udziałem mieszkańców wsi.